

במלאכת הטיהור, הוזהרתי שלא לגעת באף אחד מכי-400 כלי עבודתו של המשורר הפזורים בדירה: מכוונת-כתיבה, מכשירי צילום-מיסמכים, עטים, דפים, ספרים ותי-קים. נאמר לי לא לגעת בהם מחשש של נגיעה פלבאית ביצירה גאונית. אבל חוץ מענין מכתבי החתיכות לא עמדתי ב' הבטחתי עוד פעם אחת. זה היה כאשר נתקלתי בתיק מאובק שנראה לי חשוב משום מה. זה היה אולי מפני שעל כריכתו נכתב: "אישי בהחלט", "מטה סודי" - כוכב אבידנקו - בשליחות סודית אל כדור הארץ."

התיק הסודי

כשכרתי את התיק, לא לפני שנעלתי קודם לכן את הדלתות והתלונות. ואז ישבתי לקרוא את מה שהתגלה לי כסיפור בריאתו וביאתו של איש הכוכבים. ובכן, לפי מה שהתגלה לי מאותו תיק, הרי דויד אבידן לא נולד בכלל בכדור הארץ שלנו. הוא מפלנטה אחרת הנקראת "כוכב אבידנקו". כמוכן שהוא לא הגיח שם מרחמה של אינו אשה, מקום שהוא פרימיטיבי לגידול גאונים מסוגו. הוא נוצר באיזה תהליך כימי מסובך שהנוסחה הסודית שלו היתה רשומה בתיק. כיוון שאף פעם לא הייתי חזקה בכימיה, איני מסוגלת להיזכר בנוסחה.

בשלב מסויים של חייו על פני כוכב אבידנקו, נאמר באותו תיק סודי, נשלח הכוכב אל כדור הארץ שלנו במסווה של תינוק תמים ונולד דווקא בתל-אביב. תמיד טענתי שארץ-ישראל היא מרכז העולם, ועתה נמצאה לי סוף סוף ההוכחה לכך.

אחרי עובדות סודיות אלה הופיעו עמרי דים מקווקוים, שעליהן ציינו בכתב מכוונה ובדיו כתובות ואירועים חשובים. אחר כך היו בתיק עוד איזה 500 עמודים גדושים בכתובות של בהורות, מספרי הטלפון שלהן, ונתונים אישיים כמו היקפי החוות, המתנניים והירכיים שלהן.

כאן נפקחו עיני. סוף סוף הבנתי לאיזו משימה סודית נשלח איש החלל שלי מכוכב אבידנקו אל כדור הארץ: לרגל אחרי סודות המין הנשי, או גם הבנתי שכל שיריו של המשורר אינם בעצם אלא כתב סתרים מיוחד, צופן המובן רק במטה הפיקוד של כוכב אבידנקו.

הערצתי אל איש האשכולות עברה על גדותיה. הרגשתי כיצד אני נמסה כולי נוכח שורת אירועים מופלאים כזו ש' הועידה דווקא לי את הפלא הגדול. ברגע זה התגבשה בליבי ההחלטה הגורלית שלא להרפות מטפתי.

כשחזר הפלא אל בית מחבואו, הוא מצא אותו נקי ומסודר. מובן שלא ציפיתי לתודה ממנו, כיוון שהבנתי שהמושג אינו ידוע לאיש כוכבים. ואכן לא קיבלתי אותה, לעומת זאת הציע לי המשורר ה-מוסווה להישאר בביתו ולישון שם.

זאת היתה הודמנות חיי. קוויתי שאם ישאר לידו ולצידו אקבל ממנו אולי הצעת נישואין. זה יראה אולי מוזר שאחרי כמה פגישות עם משורר ואחרי כל מה שגיליתי עליו, רציתי שיציע לי נישואין. אבל אני חייבת להבהיר שאני בעד משרפות. אני באופן עקרוני בעד חיים מסודרים. עד היום אני בעד. אני ממש מאמינה במוסד הנישואין, וזו הסיבה שעד היום אני הולכת עם טבעת נישואין. אבל מכיוון שאני לא נשואה בשלב זה, אני הולכת עימה תלויה על הצוואר ולא עונדה על האצבע.

הצעת נישואין

שארתי בכייתו של המשורר שכאני משתדלת למעט ככל האפשר את הש' ערבותי בנושאי מחקרו של אבידן. כבר הבנתי שכל אותן שירות טלפוניות שניהל עימי בקול באס לחשני, היו במיסגרת החומר שהוא אוסף לתיק הדיווחים שלו ועבודות המחקר שהוא מבצע.

כיוון שממילא נשארתי בדירה, השתדלתי בכל כוחי להפוך את חיי ההוללות, כפי שקראתי להם או, לחיי בית שלווים ולא לרדת לחיי של החוקר-מרגל, ואכן, הימים זרמו להם בניחותא בחברתו של אבידן, וזה היה סדר יומם של משורר הכוכבים ושל תגליתו מן הכפר: ובכן, קימה מוקדמת בשעה 12.00 בצהריים; הליכה ישנונית למחצה אל חנות העיתונים ואל הקפסריה;

כוס לתפקיד אחר, אותו הוא ממלא עד היום: מנהל מחלקת הביקורת הפנימית של המשרד. האם היה קשר בין שני האירועים? "מה פתאום?" מחייך מרכוס חיוך רחב. עבדתי כמנהל המחוז במשך שבע שנים. אי-אפשר כל החיים לעמוד במקום אחד. ביקשתי לקבל תפקיד חדש. עוד באור-גוסט 1972 אישרו לי את הבקשה."

נרשם

ללא זכות

השם השני, אותו ניסה שר השיכון להסתיר מדיעת הציבור, הוא שמו של אמנון ברלוי.

כיום, אמנון ברלוי עומד בקשרים עם חברת שיכון ופיתוח הממשלתית. אבל בז' מנו, היה פקיד בכיר במשרד השיכון. היה זה א.ו. שאחיו, גיורא ברלוי, קיבל את אחד הפנסהאונים המפורסמים. במקרהו של ברלוי, זעקה הפרשה לשר מיים שבעתיים, מאחר שהאח היה רווק, וכלל לא היתה לו זכות להירשם במסגרת

מבקר נבנצאל

לאן התגלגל הכדור?

תוכנית החיטכון לבניין לדירה בת 140 מ"ר. הוא מעולם לא נזקק לה. אחרי שרכש את דירת-הגג בבית מספר 7, נשי-ארה הדירה המפוארת עומדת ריקה. אלמוני נוסף, שהגנתו של השר לא עמדה לו, הוא מנשה יפתח. יפתח הוא לא אחר מאשר הבוס של הוועד הארצי של עובדי חברת עמידר. הוא אחד משני פקידים עמידר שעליהם קבע ד"ר המבקר כי ניצלו את מעמדם, כדי לזכות בדירות-הפאר במחיר 60 אלף ל"י - שכבר אז היה מחיר מיוחד מאוד.

מה כל

הרעש?

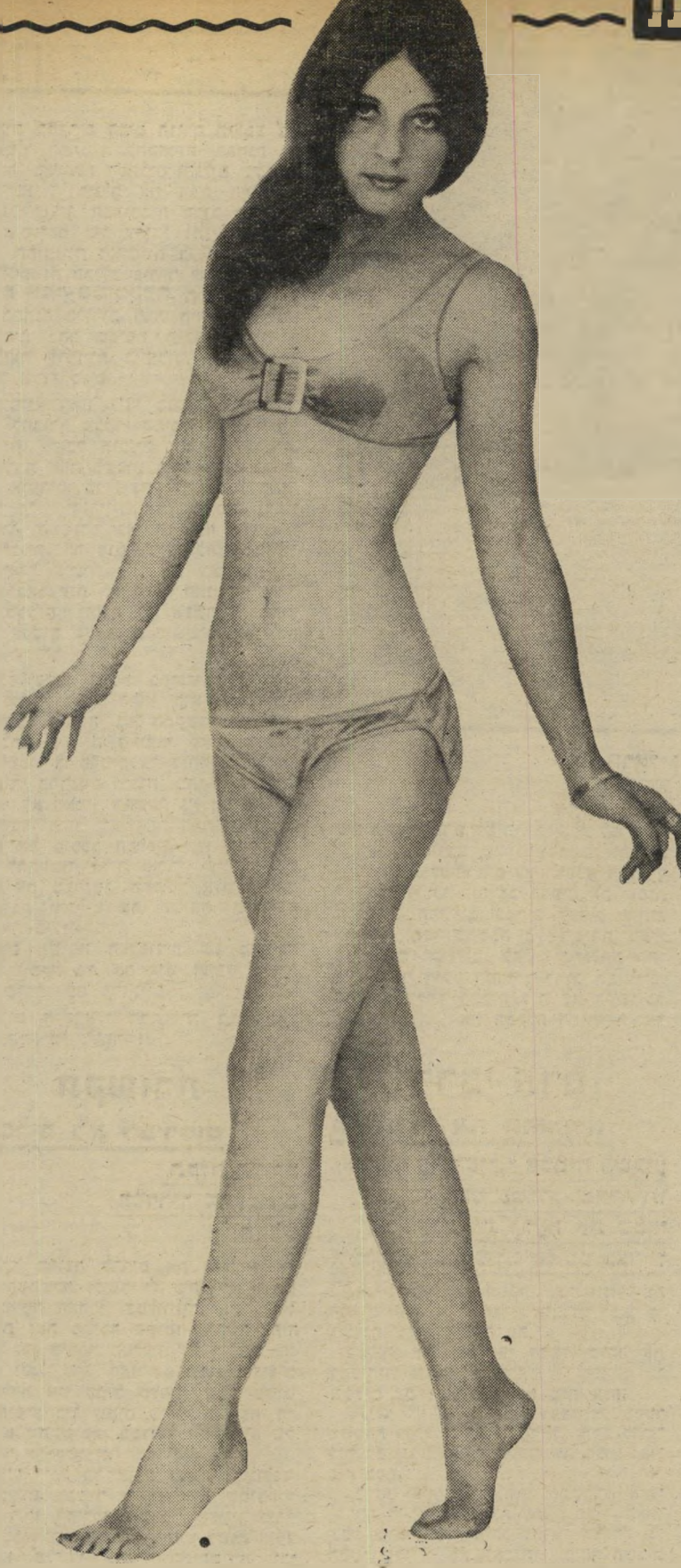
ני נכה צה"ל" כועס מנשה יפ"ח תח בתשובה. "איבדתי עין למען המדינה. נפצעתי ב'1954. לא מגיעה לי דירה? אני אב לשלושה ילדים, עובד כבר 18 שנה בעמידר.

"קניתי דירה במקום שאף אחד לא רצה להיכנס. רק חולות היו שם. כולם פחדו מהחולות. אז זה היה מקום ריק. נוסף לזה, ישנו שם הרעש של המטוסים, במסלול שלהם ללוד, שאף אחד לא רצה לסבול.

"אף אחד לא עזר לי להיכנס לדירה. עשיתי להם טובה כשקניתי אותה, כשלא היו מועמדים. מה יש, קיבלתי אותה חיי-נם? שילמתי 60 אלף ל"י." ואחרון-אחרון כתיב ברשימה, הוא אליהו חייק, רואה-חשבון שהוא כיום החשב-ה' כללי של חברת עמידר. בחיקו של חייק נפל הפנסהאון בבית מספר 9.

"מה כל הרעש הזה?" תוהה חייק. "אנח' נו משפחה של שמונה נפשות. כשקניתי את הדירה, היה שם מידבר."

כיום, נע מחירו של נווה במידבר כזה - הכלול חמישה חדרים ושלוש מירפסות - בסביבות מאתיים אלף ל"י. רווח של 140 אלף, על השקעה של שני-שים אלף, תוך שנתיים.

הימים חלפו והדברים לא זזו. ואני הרי רוצה את איש השירה לעצמי, שישיר רק לי ושיגלה לי את כל סודותיו. באיזה שהוא מקום קנטון קיווייתי שאולי יוותר למעני על מחקריו, יפנה עורף לכוכבו ויהיה נאמן לי הקטנה מן הכפר. משום כך, כאשר הגיע יום שישו ה-ראשון, נסעתי חזרה לבית אמי ברחובות כדי לבדוק את הענינים. חלק מהפצי נשאר תלוי לקישוט במיפקדתו של אבידן. כעבור 24 שעות קיבלתי ממנו הצעת נישואין. הוא טען ששרידי הבגדים ש' השארתי בדירתו עוררו בו את הרצון לבלות יותר זמן בחברתי. ואם כבר נגזר עליו גורל כזה, אז מדוע שלא נתחתן?! מובן שהרעיון היה בהחלט הרעיון שלי. כמעט שחשתי את עצמי מובלת אל החלל בטילטובוס מודל 1980, כשמוסיקת כוכבים מהווה את מרש החתונה.

השאלה היחידה שנותרה עדיין פתוחה הייתה האם תהיה אמי מוכנה לסייע לנו בסידורי החתונה ובמימון ההוצאות הנד' רשות מוגז צעיר בראשית-צעדיו, ועד כמה תהיה מוכנה לבטא את סיועה ב' מומנים.

ישיבה של שעתיים שלוש על הקפה ו' העיתונים; חזרה הביתה; קרוב ל-80 שירות טלפון בלתי מובנות; אמבטיה קצף מרנינה בשעה 4:30; מארש דרך דיזנגוף; מנוחת הצמיד; ציפיה בטלוויזיה; שני מכתבים למישרדים ממשלתיים; צעי-דה ברגל לכיוון מאנדיס'פאב'שמיל'בית' התה; הביתה. השעה כבר 5:00 לפנות בוקר. יציאה לקניית עיתוני בוקר. או פלא שהמשורר עייתי?

אבל זאת היתה בינתיים התקופה היפה בחיינו, בה עשינו שגינו את כל הדברים החשובים והמסעירים האלה ביחד. וזה למרות שאבידן טרח והסביר לי מראש שלא אשלה לעצמי אף לרגע שאני היחידה בתמונה. חשבתי שאשתלט על הבעיה הזו ואמצא לה תרופה.

על אף שהמרגל מהחלל טען שהוא אוהב לצאת לגיחותיה הליליות לכדור משום ש' עליו להתבודד במנזרים או כסית על מנת ליצור, שתקתי. הבנתי שהפרייקט שהוטל עליו ושאת פרטיו גיליתי בתיק הסודי, אינו בריגוליו לעתה עתה. על כן סלחתי לו על גילווי חוסר הרצון לשהות במחיצתי זמן רב יותר מכפי שנתבע ממנו על פי משימתו.

אבל על כך - בשבוע הבא.